

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Jana Passera a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **A. B.**, zastoupen opatrovníkem Mgr. Jiřím Ostrýtem, advokátem, se sídlem Polská 15, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 17. 8. 2010, č. j. 45 Az 6/2010 -36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Opatrovníkovi Mgr. Jiřímu Ostrýtovi, který byl stěžovateli ustanoven soudem, **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 17. 8. 2010, č. j. 45 Az 6/2010 - 36, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 14. 1. 2010, č. j. OAM-2/LE-BE02-BE03-2010, jímž bylo rozhodnuto, že žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a že řízení se zastavuje podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. V kasační stížnosti stěžovatel namítal, že důvody, které uváděl v druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany, měly být posuzovány meritorně a hodnoceny alespoň ve vztahu k doplňkové ochraně. S poukazem na uvedenou skutečnost navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil, a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně z důvodu nedostatku finančních prostředků požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů k ochraně svých práv.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být tento mimořádný opravný prostředek soudem meritorně projednán.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle odst. 4 citovaného ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 první věty s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

Stěžovateli byl prostřednictvím držitele poštovní licence doručen napadený rozsudek krajského soudu do vlastních rukou v úterý 7. 9. 2010. Posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti proti tomuto rozsudku bylo ve smyslu citovaných ustanovení úterý 21. 9. 2010. Jelikož stěžovatel podal kasační stížnost proti napadenému rozsudku k poštovní přepravě až ve středu 22. 9. 2010, stalo se tak po uplynutí zákonné lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 věta poslední s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto z uvedeného důvodu odmítl stěžovatelovu kasační stížnost jako opožděně podanou (§ 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.), aniž by se jí zabýval meritorně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byli návrh odmítnut.

Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ustanoven opatrovník pro toto řízení, a to advokát Mgr. Jiří Ostrý. Tento opatrovník po doručení informace Nejvyššího správního soudu o probíhajícím řízení ze dne 22. 2. 2011 nesdělil, že požaduje odměnu za provedení úkon právní služby či náhradu za hotové výdaje. Jelikož ani z obsahu spisu nevyplývá opak, rozhodl Nejvyšší správní soud o odměně a náhradě způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2011

JUDr. Eliška Cihlářová

č. j. 7 Azs 11/2011 - 64

předsedkyně senátu